

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/19/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113226954
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5113226954.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej, členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Ladislava Mejstríka v právnej veci navrhovateľa CEE COLLECT FUND 1 LTD, Agiou Nikolaou, 67-69, 1st floor, Flat/Office 103, Egkomi, 2048, Nikózia, Cyprus, reg. č.: HE 308237, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Gallo s.r.o. so sídlom Jilemnického 30, Martin proti odporkyni H. E., nar. XX. X. XXXX, bytom U. F. R. XXX, T., v konaní o zaplatenie 1 176,20 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 27C/282/2013-90 zo dňa 10. 9. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporkyni právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal uložiť odporkyni povinnosť zaplatiť mu 1 176,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne z predmetnej sumy od 12. 8. 2013 do zaplatenia, zamietol. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

Z výsledkov vykonaného dokazovania mal za preukázané, že na základe žiadosti o vydanie kreditnej platobnej karty VÚB a.s. zo dňa 18. 1. 2007 doručila odporkyňa VÚB a.s. 23. 1. 2007 žiadosť o vydanie karty Flexikarta - nákupná karta s tým, že podľa zmluvy výška úverového limitu tvorila 20-násobok zvolenej pevnej mesačnej splátky. Súčasťou zmluvy boli Obchodné podmienky VÚB a.s. na vydanie a používanie kreditných platobných kariet pre fyzické osoby - občanov s účinnosťou od 1. 1. 2007. Podľa čl. V bod 30 obchodných podmienok držiteľ karty je oprávnený čerpať kartou peňažné prostriedky maximálne do výšky úverového limitu. V prípade prečerpania úverového limitu má banka právo kartu zablokovať. Podľa bodu 31 banka jedenkrát mesačne v deň uzávierky vystavovala výpis z kartového účtu, ktorý obsahoval všetky transakcie realizované hlavnou a dodatočnou kartou za posledný cyklus s detailmi a ani nedoručenie výpisu z kartového účtu nezbavovalo držiteľa hlavnej karty povinnosti uhradiť minimálnu splátku, požadovanú bankou. Podľa výzvy k úhrade dlžnej sumy zo dňa 23. 8. 2012 navrhovateľ vyzval odporkyňu na zaplatenie sumy 2 147,3 eur s tým, že žiada zaplatiť dlh najneskôr do 12. 9. 2012. Podľa zmluvy o postúpení, podľa prílohy celková pohľadávka odporkyne predstavovala 2 084,67 eur, z toho istina 1 176,20 eur, úroky 615,56 eur, úroky z omeškania 267,69 eur a poplatky 25,22 eur, úroková sadzba 27 %, poskytnutý objem 1 194,88 eur. Podľa prehľadu histórie transakcií na kartovom účte odporkyne boli špecifikované kreditné debetné transakcie, základné úroky, sankčné úroky mimo ďalších položiek, všetko k dátumu 29. 1. 2007 až po dátum 31. 1. 2012. Na základe predložených listinných dokladov okresný súd ustálil, že nebolo preukázané, že debetné a kreditné operácie zodpovedajú predloženým údajom a že ich súčet je taký, ako uvádza navrhovateľ. Podľa predloženej histórie totiž nevyplýva, o aké operácie konkrétne išlo, s výnimkou označenia základného

sankčného úroku. Taktiež z ničoho nevyplýva, že by splatnosť pohľadávky nastala 31. 1. 2012. Navyiac samotný navrhovateľ konštatuje, že celková výška pohľadávky je 2 084,67 eur ako rozdiel medzi kreditnými a debetnými operáciami, avšak žiada a eviduje pohľadávku iba vo výške istiny 1 176,20 eur. Na základe toho zostala sporná i žalovaná suma, nakoľko nie je možné zistiť, v akej výške a v ktorom období odporkyňa riadne neplatila splátky, od kedy sa dostala do omeškania, kedy nastala splatnosť jednotlivých splátok, resp. celej pohľadávky navrhovateľa. V nadväznosti na uvedené nebolo možné ani ustáliť premlčanie splátok, splatnosť ktorých nastala pred 22. 8. 2010, čo je 3 roky pred podaním návrhu, ktorý bol doručený 22. 8. 2013. Nakoľko navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno o výške pohľadávky, ani o splatnosti jednotlivých splátok, návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Odporkyni náhradu trov prvostupňového konania postupom podľa § 142 ods. 1 v súvislosti s § 151 O.s.p. nepriznal.

Navrhovateľ v odvolaní, ktoré doručil súdu v zákonnej lehote, namietal, že ak by aj vychádzal z predloženého prehľadu histórie transakcií na kartovom účte odporkyne, tak všetky kreditné operácie predstavujú 1 593,73 eur a debetné operácie len platby kartou a výbery z bankomatu bez akýchkoľvek poplatkov a úrokov predstavujú sumu 2 008,73 eur, čo znamená, že debetné operácie sú vyššie ako kreditné. Vzhľadom na charakter kreditnej karty nie je možné špecifikovať, koľko z mesačnej splátky pripadá na splatenie istiny a úroku. Úrok sa vypočítava denne, jeho výška vždy závisí od dlžnej sumy. Ak klient vyčerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpanú sumu splatí jednorazovo, ihneď po pripísaní tejto úhrady mal by k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpanú sumu spláca postupne, bude mať stále k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zároveň s každou splátkou zvyšuje. Pri kreditných kartách nie je možné určiť pevnú úrokovú sadzbu. Táto závisí od čerpania finančných prostriedkov a doby ich následného splatenia. Splatnosť celej žalovanej sumy nastala v deň, kedy došlo k zrušeniu kartového účtu odporkyne, t.j. 31. 2. 2012, tak ako to vyplýva aj z prehľadu histórie na kartovom účte, pričom z tohto je tiež nepochybné, že odporkyňa uskutočnila poslednú kreditnú operáciu 24. 11. 2010. Žiadal preto rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Krajský súd ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu ako správny, podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver, pokiaľ návrh navrhovateľa zamietol. Svoje rozhodnutie dostatočne vyčerpávajúcim spôsobom postupom podľa § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnil.

I odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal súdu jednak výšku žalovanej pohľadávky, splatnosť jednotlivých splátok, slúžiacich na úhradu dlhu, výšku splátok, ani to, koľko z jednotlivých splátok pripadalo na úhradu úveru a koľko na úhradu úrokov a poplatkov. Navrhovateľ v konaní ani nedoložil, akú sumu odporkyňa mu poskytla na úhradu jednotlivých splátok, ktoré splátky uhradila a ktoré nie, či uhradila celú predpísanú splátku alebo iba jej časť, a teda kedy sa dostala do omeškania s úhradou jednotlivých splátok a v akej výške. V danom prípade pre posúdenie námietky premlčania, resp. premlčania v zmysle § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa nie je určujúce, kedy splatnosť žalovanej sumy ustálil navrhovateľ, ale to, kedy nastala splatnosť jednotlivých splátok, s ktorými sa odporkyňa dostala do omeškania. Navrhovateľ ani neuviedol, aká suma zo žalovanej istiny pripadá na úhradu kreditnej operácie uskutočnenej odporkyňou 24. 11. 2010. Nie je povinnosťou súdu a súd ani nemôže dedukovať z predložených dôkazov, aký nárok a v akej výške navrhovateľovi eventuálne patrí, súd len hodnotí, či predložené dôkazy svedčia o nároku navrhovateľa ako ho požaduje.

V nadväznosti na uvedené, v ostatnom sa stotožniac s odôvodnením rozhodnutia zo strany okresného súdu, odvolací súd toto ako správne, podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko nebolo preukázané, že by jej v súvislosti s odvolaním, podaným zo strany navrhovateľa, účelne vynaložené výdavky vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.